

.10.2026 nr 1-2/26-294/4

ARVAMUS

Kellele: Euroopa Liidu asjade komisjon

Istungi kuupäev: 13.10.2026

Võtsid osa: Komisjoni liikmed: Marek Reinaas, Mario Kadastik, Rene Kokk, Mart Maastik, Tõnis Mölder, Reili Rand, Urve Tiidus, Kristina Šmigun-Vähi

Komisjoni ametnikud: Eve-Ly Kübard (nõunik-sekretariaadijuhataja), Mari Tänav (nõunik), Kristiina Reinfeldt (nõunik), Maria Haas (konsultant)

Puudusid: Jaak Aab ja Aleksei Jevgrafov

Kutsutud: Kliimaministeeriumi liikuvuse arengu ja investeringute osakonna digitranspordi valdkonnajuht Enriko Laanemäe

Teema: Arvamuse andmine Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse, mis käsitleb mitmeliigilist broneerimist ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 80/2009, eelnõu kohta - COM(2026) 231

Ülevaade arutelust

Enriko Laanemäe sõnas, et määrus töötati välja, kuna reisijad seisavad endiselt reisivõimaluste otsimisel, võrdlemisel, kombineerimisel ja broneerimisel silmitsi takistustega. Probleemi lahendamiseks tuli Euroopa Komisjon välja reisijate paketi, mis peaks eelnimetatud Euroopa Liidus nii riigisisesele kui ka piiriülesele lihtsustama, muutma läbipaistvamaks ja sujuvamaks. Määrus käsitleb kõiki transpordiliike ehk raudteed, lennundust, maanteevedusid ja veetransporti. Mitmeliigilise broneerimise määruse eesmärk on kõrvaldada läbipaistmatus, ebaõiglased tingimused ja ebavõrdsed võimalused reisijateveo digipiletite turul. Ettepanekuga soovitakse reguleerida mitmeliigilisi digitaalseid liikuvusteenuseid. Hetkel ei ole määruse kontekstis Eestis selliseid teenusepakkujaid, kellele see võiks rakenduda. Eesti puhul on ainult üks ettevõtte (Estravel Grupp AS), kellele võivad teatud nõuded rakenduda. Nende puhul tuleks aga täiendavalt analüüsida ka majandusnäitajaid, et kas neile laieneksid määrusest tulenevad kohustused, et nad peaksid lepinguid sõlmides arvesse võtma määrusest tulenevaid punkte ja jagama teatud andmeid riigiga. Lisaks tekivad määrusega kohustused riigile, kes peab määrama nõuete täitmise kontrollimiseks täitevasutuse. Seega riigile tekib juurde halduskoormus, olenemata sellest, kas siin on mõni teenusepakkuja või mitte. Kuna määrus on põhjenduspunktides oluliselt ambitsioonikam kui oma sisus, siis Eesti jaoks tähendab see täiendavat halduskoormust, saamata suurt kasu ja ka ettevõtteid ei saa sellest Eesti turul märkimisväärset võitu. Selleks, et suudetaks edendada mitmeliigilisi reisivõimalusi ja piletimüüke, peaks ettevõtete jaoks paika panema n-ö mängureeglid, et üleeuroopaliselt lähtutakse ühtsetest alustest. Hetkel võib erinevatel riikidel olla erinev lähenemine. Seega ettevõtte, kes soovib tulla pileteid laialdasemalt müüma, peab ennast kohandama iga riigi jaoks erinevalt. Eesti eesmärk on, et seda ei muudetaks ettevõtetele kohustuslikuks, vaid seatakse n-ö mängureeglid, et kui ettevõtte hakkavad oma piletimüüki arendama, siis nad saaksid ühtseid piletimüügi mängureeglid arvesse võtta, et piletitooteid oleks võimalik Euroopa Liidu üleselt võimalikult lihtsasti müüa ja turule sisenemise tõrge oleks võimalikult madal. Täpsemalt on võimalik Eesti seisukohtadega tutvuda [siin](#).

Urve Tiidus palus näidet, millised võiksid Euroopa turul n-ö mängureeglid olla.

Enriko Laanemäe lausus, et kasutada võiks ühtset standardit ehk et kui räägitakse piletitootest, siis see on liikmesriikides ühtemoodi defineeritud. Seega teenusepakkuja ei peaks kohandama oma süsteeme erinevalt vastavalt erinevatele turgudele.

Urve Tiidus ütles, et pileti peal on teatud informatsioon, nt sihtkoht, hind jne ja uuris, kas see informatsioon peab olema edaspidi ühtlaselt kajastatud.

Enriko Laanemäe vastas, et pilet peab olema masinloetaval kujul ühtselt defineeritud. Vastasel juhul on informatsioon segamini ja see muudabki ettevõtete jaoks turule sisenemise keeruliseks.

Mario Kadastik uuris, kas see tähendab, et kogu informatsiooni, mis on lennukipiletil, peab nüüd ka rongipileti müüja oma piletilete hakkama lisama ning mida standardiseerimise all antud juhul mõeldakse.

Enriko Laanemäe ütles, et üldjuhul nii lennundus kui ka raudtee kasutavad mõlemad oma standardit. Samu andmevälju, mida kasutatakse lennunduses, ei pea kasutama raudteel. Variant oleks saada paika ka üks standard, kuid see tundub mõnevõrra ebareaalne. Pigem kasutatakse transpordiliikide puhul erinevaid standardeid, kuid mingil hetkel on võimalik neid kokku panema hakata. See on ambitsioon, mida soovitakse saavutada ja millel on ka Eesti teenusepakkujate huvi olemas. See võimaldaks neil minna ka teistele turgudele lihtsamini oma teenuseid pakkuma.

Marek Reinaas lausus, et ka Eestis on erinevaid pileteid ja uuris, kes siin oma pileteid muutma peavad.

Enriko Laanemäe vastas, et teema on hetkel suuresti seotud ühistranspordikeskustega, kellele pakub piletimüügi süsteeme Ridango AS. Seega ka Ridango AS-ile oleksid ühtlaselt mängureeglid kehtestatud, mida saaks aluseks võtta. Vastasel juhul on nii, et Eestis võidakse kehtestada üks standard, kuid see ei pruugi olla sama, mis on nt Lätis ja Leedus ning siis tekivadki murekohad. Kõneleja lisas, et ühe Eesti seisukohaga soovitakse ka seda, et kui riigis ei ole teenusepakkujaid, siis ei peaks tekitama riigile halduskoormust juurde. Vastasel juhul tehakse kõik muudatused ja tekitatakse valmisolek, mis tähendab riigile kulu, kuid riigis ei ole kedagi, kellele peaks antud teema osas turul järelevalvet tegema. Seega Eesti soovib selles osas erandit.

Otsus

Komisjon otsustas Vabariigi Valitsuse seisukohti toetada.

Komisjoni otsus oli konsensuslik (Mario Kadastik, Rene Kokk, Tõnis Mölder, Reili Rand, Marek Reinaas, Urve Tiidus, Kristina Šmigun-Vähi).

(allkirjastatud digitaalselt)
Marek Reinaas
majanduskomisjoni esimees

Koostaja: Maria Haas
631 6436 maria.haas@riigikogu.ee